

- stwierdzenie, że Komisja Europejska naruszyła zasadę domniemania przejrzystości i jawności, gdy nie udostępniła skarżącemu jego danych osobowych w przewidzianym terminie, który wynosił trzy miesiące, podczas gdy toczą się przeciwko niemu równoległe postępowania karne i cywilne.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję Europejską art. 8 Karty Praw Podstawowych UE oraz art. 17 rozporządzenia (UE) 2018/1725 poprzez nieprzekazanie skarżącemu jego danych osobowych w przypisanym trzymiesięcznym terminie.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Komisję Europejską art. 14 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1725 poprzez nieudostępnienie skarżącemu jego danych osobowych w przypisanym trzymiesięcznym terminie oraz poprzez przedłużenie tego terminu w sytuacji, gdy Komisja Europejska nie była do tego uprawniona. Brak odpowiedzi Komisji Europejskiej na wniosek o dostęp do danych osobowych w terminie określonym w art. 14 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1725 jest równoznaczny z decyzją o odmowie takiego dostępu. Terminy te, ustanowione ze względu na interes publiczny, nie mogą być zmieniane przez strony. Zgodnie z art. 14 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1725, który jest szczególnym wyrazem zasady ochrony sądowej, każda odmowa dostępu do danych osobowych żądanych od administracji może być przedmiotem skargi w drodze postępowania sądowego.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Komisję Europejską zasady domniemania przejrzystości i jawności poprzez nieudzielenie skarżącemu dostępu do jego danych osobowych w przypisanym trzymiesięcznym terminie, w sytuacji gdy przeciwko niemu toczą się równoległe postępowania karne i cywilne w związku tymi samymi zarzucanymi okolicznościami faktycznymi. W przypadku przetwarzania danych osobowych podstawowym prawem osoby jest uzyskanie kopii jej danych osobowych w toczącym się postępowaniu karnym.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. 2018 L 295, s. 39).

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2022 r. – Aristotelio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA

(Sprawa T-388/22)

(2022/C 359/95)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Aristotelio Panepistimio Thessalonikis (APT) (Saloniki, Grecja) (przedstawiciel: adwokat B. Christianos)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (ERCEA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie za bezzasadne żądania pozwanej zawartego w nocie obciążeniowej nr 3242201592/28.1.2022, by skarżąca zwróciła części dotacji otrzymanej na projekt MINATRAN w wysokości 184 224,21 EUR, i stwierdzenie, że kwota ta odpowiada kosztom kwalifikowalnym;

- zasądzenie od ERCEA zwrotu kwoty 184 224,21 EUR wraz z odsetkami za zwłokę jako kwoty zapłaconej nienależnie; oraz
- obciążenie ERCEA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze Aristotelio Panepistimio Thessalonikis (ATP) kwestionuje notę obciążeniową sporządzoną przez Agencję Wykonawczą Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (ERCEA) dotyczącą realizacji projektu MINATRAN. W tej notcie obciążeniowej ERCEA zażądała od ATP zwrotu kwoty 184 224,21 EUR odpowiadającej części dotacji otrzymanej na projekt MINATRAN i płatności ryczałtowej na rzecz ERCEA.

W tym kontekście skarżąca wnosi do Sądu na podstawie art. 272 TFUE o stwierdzenie, że powyższa kwota, której zażądała ERCEA, odpowiada kosztom kwalifikowalnym i że ERCEA powinna ją zwrócić jako płatność nienależną.

APT podnosi, że:

1. W pierwszej kolejności ERCEA, w celu uznania kosztów zadeklarowanych przez międzynarodowych badaczy za niekwalifikowalne, oparła swą decyzję na zupełnie bezpodstawnych i niczym nieopartych twierdzeniach. W konsekwencji żądanie ERCEA w wysokości 184 224,21 EUR dotyczące kosztów personelu i podróży, kosztów pośrednich i zapłaty ryczałtowego odszkodowania jest bezzasadne. Ponadto kwalifikowalność kosztów została również wykazana za pomocą dowodów przedłożonych przez APT.
2. W drugiej kolejności ERCEA, żądając zwrotu kwoty 184 224,21 EUR na podstawie niekompletnych i mało wiarygodnych dokumentów oraz informacji, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy karty, po pierwsze, naruszając prawo do bycia wysłuchanym, a po drugie, uniemożliwiając APT uzyskanie skutecznej ochrony sądowej.
3. W trzeciej kolejności ERCEA narusza zasadę wykonywania umów w dobrej wierze.

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2022 r. – UniCredit Bank/SRB

(Sprawa T-405/22)

(2022/C 359/96)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: UniCredit Bank AG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci F. Schäfer, H. Großerichter i F. Kruis)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 11 kwietnia 2022 r. w sprawie obliczenia składek ex ante za 2022 r. na Jednolity Fundusz Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB/ES/2022/18), w tym załączników do niej, w zakresie, w jakim ta decyzja i te załączniki dotyczą skarżącej;
- obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

1. Zarzut pierwszy: decyzja z dnia 11 kwietnia 2022 r. oraz załączniki I–III do niej naruszają istotne wymogi proceduralne w rozumieniu art. 263 akapit drugi TFUE oraz prawo do dobrej administracji ze względu na brak wystarczającego uzasadnienia stosownie do art. 296 akapit drugi TFUE oraz art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”).